

פרשת חוקת

”וּמְדַבֵּר מִתְּנָה וּמִתְּנָה נִחְלִיאֵל וּמִנְחָלִיאֵל בְּמוֹת וּבְמוֹת הִגִּיא [...]” (במדבר כא, יח-כ)

אמר רב מתנה: מאי דכתיב ”ומדבר מתנה”? אם משים אדם עצמו כמדבר שהכל דשין בו - תורתו מתקיימת בידו; ואם לאו - אין תורתו מתקיימת בידו. ונתנה לו תורה במתנה, וכיון שנתנה לו במתנה - נחלו אל. וכיון שנחלו אל - עולה לגדולה, שנאמר ”ומנחליאל במות”.
ואם הגיס לבו - הקב”ה משפילו שנאמר ”ומבמות הגיא”.

ילקוט שמעוני במדבר תשסד

- כיצד מרגיש האדם שהיה "כמדבר" ועלה לגדולה?
- האם יתכן לדלג על התהליך של גסות הלב?
- האם יש בפרשתנו תהליך דומה למתואר כאן?